

POTOPA

Napsal: HENRY SIERKIEWICZ Velký historický román.

— To jste tedy s celým svým praporem k nám přitáhli?
 — Ano! Nepřítel uzavřel se v městech, neboť je ukrutná zima. Moji lidé jsou také odfeni jako chvoštata od stálého metení, proto mi kníže vojvoda Poněvěz za tábor určil. Je to věru dobře zasloužený odpočinek.
 — Jezte, pane — prosím.
 — Pro vás bych se třeba jedu najedl... Zůstavil jsem tedy část svých lidí v Poněvěži, část v Ujpitě a hodnější soudruhy jsem do Lubiče poslal. Ti se vám příjdu poklonit.
 — A kde vás, pane, laudanští lidé našli?
 — Oni mne nenalezli, neboť já jsem se už do Poněvěže do táboru ubíral. Byl bych také bez nich přišel.
 — Pijte jen, pane!
 — Jedu bych se pro vás napít...
 — Ale o dědové smrti a o testamentu vám teprve laudanští lidé povědíli?
 — Ano, o smrti to řekl oni. Pane, svět nad duší mého dobrodince! Což vy jste ke mně posílala ty lidi?
 — To si, pane, nemyslete. Na smutek myslila jsem, na modlitbu a na nic jiného.
 — To oni také řekli... O, jsou to nějaké hrdopyskové. Chtěl jsem jim dát odměnu za namáhání, ale oni se na mne rozmrzeli a vyčítali mi, že snad oršanská šlechta zprostituté běže, ale laudanská nikoli. Velmi ostře mi domluvili. Jak jsem to uslyšel, hned jsem si pomyslel: nechcete-li peníze, dám vám našlehat po stu ran.
 Panna Aleksandra chytla se za hlavu.
 — Jezíši! Maria! To jste, pane, učinil!
 Kmitic udíveně na ni pohlédl.
 — Nelekejte se, vzácná panno... Neučinil jsem to, ať se mi vždy duše bouří vůči takovému šlechticovi, kteří se domnívají, že nám se vyrovnají. Pomyslel jsem si: vykřičejí mne zbytečně v okolí za násilníka a ještě mě před vzácnou pannou pomluví.
 — To je velké štěstí! řekla Olenka oddechuvši si z hluboka, jinak bych se na vás ani podívat nemohla.
 — A proč?
 — Je to malá šlechta, ale starožitná a slavná. Nebožtík děd jí vždy velmi miloval a na vojny s ní chodil. Celý věk života spolu sloužili a v čas míru v domě svém je hostival. Je to staré přátelstvo našeho domu, jehož si, pane, musíte vážit. Máte přece srdce a nepokazíte shody, ve kteréž jsme doposud žili!
 — Ach, já o všem tom jsem ničeho nevěděl! Ať mi hlavu utnou, jestli jsem o tom věděl. Ale přiznávám, že nemožu též bosé šlechtě porozumět. U nás se sedlák — to sedlák, ale šlechta — jsou lidé familiantí, kteří po dvou na jednu kobylu nesedají. Věřu, že takové otrhanci nejsou rovni ani Kmiticům ani Billevičům, jako piskoři není rovna šlechta, ať obě ryby jsou.
 — Dědeček říkával, že majetek nie neurčuje, jenom krev a poctivost, a to jsou lidé poctiví, jímak by je děd můj nebyl nade mnou učinil poručníky a opatrovateli.
 Pan Ondřej v překvapení široce oči rozevřel.
 — Jakže? Poručníky a opatrovníky vašimi je nad vámi děd váš učinil? Všecko šlechtu laudanskou?
 — Tak jest! Nemraďte se, pane, neboť vůle nebožtíkova je svata. Divím se, že vám to poslové nepověděli!
 — Byl bych je... ale ne, nemůže to být! Vždyť je tu přece několik dvorů... Což všichni nad vámi sněmují a budou snad také nade mnou sněmovat, snadli jim vhod nebo ne?... Eh, nešertujte, vzácná panno, neboť krev se ve mně bouří!
 — Pane Ondřeji, já nešertuji, svatou a upřímnou pravdu mluvím. Nebudou nad vámi sněmovat, ale jestli je neodmítnete, přechy neukážete, netoliko jejich, ale i svoje srdce si nakloníte. Budu s nimi věděna po celé žití... po celé žití, pane Ondřeji...
 Ilas se jí zachevěl vroucí pro-

Poněvěže, který musí cestu znáti. A tam mne čeká Kokosiński se setinami. Kokosiński jsou u nás velký rod. Tohoto bez viny prohlásili za bezecného za to, že panu Orpičevskému dům spálil, deuru unesl a lidi pobil. Hodný tovaryš! Dejte mi ještě ruku. Je čas, abych už jel.
 V té chvíli počala pánno zvolna bít na velkých gdnanských hodinách, v jídelně stojících.
 — Pro Boha, čas, už je čas! zvolal Kmitic. Ničeho tu již nedokážu. Milujete mne aspoň trochu, trošičku?
 — Někdy jindy odpovím... Vždyť mne snad přece budete navštěvovat?
 — Každodenně, a byt by se země hlavou rozpadávala. Ať mi hlavu utnou...
 Kmitic vstal a vyšel spolu do síně. Saně čekaly už před vchodem, obklesl se tudíž do kožešin a počal se loučiti prose, aby se vrátila do konnat, neboť zima silně rozrážela.
 — Dobrou noc, královno moje, řekl — spí sladce, — já ani okamžik nezahnujím o tvé krásu přemýšleje.
 — Jen abyste něco nehezkého nezřel. Lépe bude, dám-li vám člověka s kabanem, neboť o vlyky pod Volmontovicemi není nouze.
 — Což pak jsem koza, abych se měl vláku bát! Vlčí je vojákův přítel, neboť se často z rukou jeho obživí. Ostatně mám i zbraň v sáňkách. Dobrou noc, má nejmilnější, dobrou noc!
 — S Bohem!
 Olenka ustoupila a pan Kmitic popošel ku vchodu. Ale cestou pootvorenými dveřmi zahlédl několik děvčat, jež se k spánku nedožily, aby ho ještě jednou viděly. Těm poslal Ondřej po vojenském způsobu po hubičce a vyšel ven. Po chvíli zazněl zvonek, zněl z prvu zvučně, potom stále mtlejším zvukem, stále slaběji, až konečně ustal...
 Nastalo ticho ve Vodoktech, až ticho to bylo panně Aleksandře s podivením; v úšlech jí zněla ještě slova pana Ondřeje, slyšela ještě jeho upřímný veselý smích, před očima jí ještě stála bujná jeho mladistvá postava, a teď po té bouři slov, po smíchu a po veselosti takové divně nastalo mlčení. Panna Aleksandra naplnila sluch, nezaleschne-li ještě aspoň zvuk zvonku... Ale ne. Zvonil už kdesi v lesích pod Volmontovicemi. Veliká tesknota zmocnila se dívky, nikdy nechtěla se býti tak samotnou na světě, jako nyní.
 Zvolna vzala svíci a přešla do ložnice a klekla si k modlitbě. Překráť začala se modliti oteřeně, než s náležitou vážností ho odřikala. Potom ale, jakoby se byly myšlenky její na křídlech o cetty, zaletěly k těm saním a k tě osobě, jež v nich seděla. Bor s jedné strany, bor se strany druhé, a uprostřed široká cesta — a on jede — pan Ondřej! Olence se zdálo, že vidí, jako by živé — plavé vlasy, sivé oči, smějící se ústa, ve kterých se leskly zuby bílé, jako mívají malí psi. Těžko jí bylo sobě samé zapírat, že se jí rozbourěný, prudký mládeženec ten velice zalbil. Trochu jí znepokojil, trochu jí postrašil, ale také jí vábil k sobě svou smělostí, veselou nevázaností a upřímností. Až se zastýdla, že se jí libil i ve své pšče, když při zmínce o opatrovnících zvedl hlavu a řekl: Ani sami Radzivilové biržanští nemají, co by tu opatrovali. Ten není zženštilý, to je pravý muž! řekla si panna. Voják je, jaké měl děd nejvíce rád. Měl také proč...
 Tak přemýšlela, a dávala se u něšeti tu blahem ničím nerušeným, tu zas nepokojem, ale i ten nepokoj byl jí milý. Potom se odstrojila, chystala se k usnutí, když zaskřipely dveře a vešla ta Kuličevna se svíci v ruce.
 — Strašně dlouho jste seděli! řekla. Nechtěla jsem vám překážet, abyste si poprvé sami popovídali. Zdá se mi, že je to dobré šlechtie. A jak tobe se libil!
 Panna Aleksandra zprvu něčeho neopověděla, jenom boxýma noškama přiběhla k tetě, objala ji kolem šíje, a složivši jasnou hlavu na jejích prsách, řekla v rozdušení:
 — Tetičko! Ach tetičko!
 — Oho! uklouzlo staré panně, jež pozvedla vzhůru oči i svíce.

Bolesti a křeče

při revmatismu, neuralgii, ústřední žilní houseru jsou spěšně zahánány, je-li použit

SEVERŮV Gothardský olej

jako liniment. Zmniejsuje zápal, odstraní otekliny, zahání křeče a ztuhlost.

Cena 25 a 50 centů. Na prodej v lékárnách.

Dobré při horečce a při vymývání hlavy.

Severovo léčebné kožní mýdlo

Výtečné pro zkažení i koupel. Cena 25 ctů

SEVEROVY TAB-LAX Profjrnávající cukrovinky pro děti i dospělé. Cena 10 a 25 centů.

Na prodej v lékárnách. Nepřijímejte nápodobení. Nemá-li je váš lékárník, objednejte si je přímo od

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Ia.

The Secret of a Good Figure often lies in the brassiere. Hundreds of thousands of women wear the Bien-Jolie Brassiere for the reason that they regard it as necessary as a corset. It supports the bust and back and gives the figure the youthful outline which fashion desires.

BIEN-JOLIE BRASSIERES

are the dearest, most serviceable garments imaginable. Only the best of materials are used—for instance, "Woloh", a flexible boning of great durability—absolutely rustless—permitting laundering without removal.

They come in all styles, and your local Dry Goods dealer will show them to you on request. If he does not carry them, he can easily get them for you by writing to us. Send for an illustrated booklet showing styles that are in high favor.

BENJAMIN & JOHNES
50 Warren Street Newark, N. J.

THE MERCHANTS NATIONAL BANK

OF OMAHA, NEB.

UNITED STATES DEPOSITORY
 Capital \$500,000. Surplus and profits, \$700,000.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platit na uložení penize 3 procenta úroku ročně - - - -

Chceme s vámi obchodovat

LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON, President Vice-President.
 FRED P. HAMILTON, B. H. MEILE, C. B. DUGDALE, Cashier. Ass't Cashier. Ass't Cashier.

POZEMKY A FARMY NA PRODEJ

nebo na výměnu za městské majetky všeho druhu.

Máme na prodej mnoho tisíc akrů dobré úrodné země na dlouholeté splátky a též úplně vzdělané farmy na splátky, tak že jsme schopni Vám poskytnouti dle Vašeho přání.

Dlouholetá zkušenost obchodní a 18 roků pobytu na farmě Vám dokáže, že můžeme Vám poskytnouti správné a dobré.

Pište na známé Vám jméno po dlouhé roky:

JOHN SCHAUER & COMPANY

4036 West 26th St., CHICAGO, ILL.